

Jeg forstår, at man har forsøgt at tale udenom, at man først siger, det er for at undgå retssager. Så siger man, det er, fordi man ikke kan vinde sagerne osv. osv. Men det helt principielle med en beskrivelse af ganske almindelig gældende ret må vi forlange af undervisningsministeren her på Folketingets talerstol. Det er helt vitalt for den stemmeafgivning, der skal finde sted på fredag.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det er lidt i forlængelse af fru Birthe Rønn Hornbech. For sagen er jo, og det var også det, der kom frem ved det møde, der var i Uddannelsesudvalget om, hvad der egentlig skal ske, hvis det er sådan, at Højesteret måtte erkende denne her lov ulovlig i forhold til grundloven. Hvad skal der så ske? Hvad er så situationen?

Nu skal man jo selvfølgelig ikke referere for meget fra mødet. Det var tydeligt, at både de tilstedeværende ministre og embedsmænd ikke var helt enige om, hvad situationen så var. Men en ting er i hvert fald sikker. Den kommer ikke op her i Folketinget en gang til. Det kan ikke være sådan, at man, efter at Højesteret har vedtaget, at den ikke gælder, som nogle har foreslået, så tager den op her i Folketinget, og fordi Højesteret har vedtaget, at den ikke gælder, at vi så stemmer den ned. Sådan hænger lovgivningen vel ikke sammen?

Men det, der er problemet, er, at så gælder loven ikke. Problemet er jo, at når man først har en lov, der er sat i kraft, så er det i denne her sammenhæng en irreversibel proces. Den kan ikke føres tilbage igen. Det kan så godt være, at de skoler, man har ramt ulovligt, kan føre en sag, og at de måske kan søge noget erstatning. Men det er under alle omstændigheder en irreversibel proces i forhold til deres nuværende situation.

Det er det, man sætter i gang, og det er det, man risikerer. Man får et, hvad jeg vil kalde lovgivningsmæssigt dilemma, for vi har faktisk aldrig i danmarkshistorien før været ude for, at man havde en lov, der blev underkendt af domstolene.

Man har haft en enkelt – og det er også blevet fremhævet – om de islandske håndskrifter, hvor den blev ført frem til domstolene, men hvor den altså ikke blev underkendt. Men man har ikke nogen eksempler, hvor den bliver underkendt. Og det er derfor, den situation kunne være interessant juridisk. Det kunne sikkert føre til

mange spændende diskussioner blandt eksperter. Men hvorfor bringer vi os i den situation?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Tak til ministeren for svar på to ud af de tre spørgsmål, jeg stillede. Det betyder så, at der stadig er ét spørgsmål tilbage, som ministeren ikke har svaret på.

Det første, som ministeren har svaret på, var min appel til ministeren om, at man fik lavet en undersøgelse af tilsynsmyndighedens manglende tilsyn. Det har ministeren henvist til senere på dagen under et andet punkt på dagsordenen. Det må vi acceptere.

Det andet var en undersøgelse, der kan kortlægge hele Tvindimperiet. Det har ministeren også henvist til senere på dagen. Det må vi også acceptere.

Det tredje spørgsmål, som er det helt centrale, og som hele debatten under førstebehandlingen, under udvalgsbehandlingen, her under andenbehandlingen og garanteret også under tredjebehandlingen drejer sig om, er retssikkerheden. Det har ministeren ikke rigtig svaret på. Ministeren svarede i forhold til grundloven. Det var ikke det, jeg spurgte om.

Det, jeg spørger om, er skolernes retssikkerhed i forhold til at få prøvet spørgsmålet om, at man fratager dem tilskuddet. Det vil de ikke kunne, hvis lovforslaget bliver vedtaget; det ville de have kunnet, hvis det havde været en administrativ beslutning. Det er den forskel, der ligger i det.

En af forudsætningerne i dette forslag er også – det skylder jeg også lige at sige – at ministeren vil søge nogle af tilskuddene tilbagebetalt, og det spørgsmål vil godt kunne prøves ved domstolene. Selve tilbagebetalingsspørgsmålet af tidligere, uberettiget udbetalte tilskud kan altså prøves ved domstolene, men det, at man fratager skolen tilskuddet fremover, kan ikke prøves, og det vil jo føre til nogle retssager.

Man kunne måske forestille sig en situation, hvor en skole ikke ønsker at betale pengene tilbage. Skolen går til retten med spørgsmålet, og skolen bliver frikendt, fordi retten siger, at de tilskud, der er udbetalt, var helt berettigede, og der var ingen problemer i det. Så får vi altså et problem, i og med at den pågældende skole ikke fremover kan modtage tilskud. Det er et juridisk dilemma, som jeg synes ministeren bør forholde sig til. Og så ikke mindst mit hovedspørgsmål: retssikkerheden for de 32 skoler.